

TSUNAMI

III/2

Zapojujeme se do soutěží

TRAPSAVEC 1986 : Lenka
Standa - táta
Kolohnát

Mladá poezie 1986:Lenka
Ilona
Jirka

okresní soutěž v recitaci - Chomutov:
Žabža - 1.místo+ postup do kraje
Satina
Jirka bez umístění do 3.místa
Jana

Íňa - přepadla jí chřipka, soutěž proběhla
bez ní

Honza + Lenka S. - takéž oběti chřipky

...a pořady v Kadani ?

proběhla Trampská poezie/Lenka, Satina, Jirka/
Bulat Okudževa/Satina, Jirka/
Zábavné odpoledne pro PO
Vzpomínky na Únor/Lenka, Jarka,
Patrika/

- a to vše od začátku ledna 1986 !

A co Trutnov ?

Stesk přichází potichoučku,
celého mě zaplaví,
náhle mohu polehoučku,
čekajíc na svítání,
do pavučin od pavoučků,
co síť vzpomínek splétají,
zaplétat teď přání svoje,
jež na tvá ústa čekají.
Čekají snad milion let -
jednou se však dočkají.
Tahle víra dál žene svět
za modrou šed' svítání,
pomůže mi překonat
trpký smutek čekání.

Letní bouřka

Na nebi řádí krtek,
pokrývá ho hromádkami obláček.
Slunce se kouká na ten zmatek
a diví se, vždyť bylo bez mráček.

Pak radši skryje svoji tvář
a snadno každý pozná,
že meteorolog není lhář
a že se chystá bouřka hrozná.
Za chvíli už kapky, kroupy
pleskají Ti do dlaní,
vprostřed léta sněhuláci,
prapodivné setkání !
Potom ale svit sluneční
 sněhuláky vysuší
a zpěv ptačí v čistém vzduchu
zazvoní nám do uší.

"Je to pokus, tak to ber,
básník ze mne nebude, čert to sper."

Romek

Nevadí, ale nám se líbí a už se těšíme
na další "pokusy".

Lenka a spol.

POKUSYPOKUSYPOKUSYPOKUSYPOKUSYPOKUSYPO

Zima na silnicích

Sněží, sněží, padá sníh,
potichu si sedá,
a já myslím na zítřek,
spáti mi to nedá.

Zítřka ráno za svítání
jen co rozbřeskně se,
sypací vůz bez prodlení
solit rozjede se.

Ale tohle posolení,
přál bych vám ho vidět !
Jedna silná vrstva soli -
měli by se stydět !

Asi naše hospodářství
ná té soli příliš.
U silnice až do léta
všude tu sůl vidíš.

Pomalů v zem vsakuje se,
otravuje vodu,
a my místo dobré vody
můžeme pít sodu.

Nejen vodu znečistí nám,
ale také trávu,
stromy, keře, všechno bude
za krátký čas v pámu.

A též to, co nedávno jsem
v našem městě viděl,
to by žádný stát nám jistě
nikdy nezásadil:

Pro pana Otčenáška

Když v ráji přelo,
je, to byl pech.
Všude jen vlhko, chlad,
člověk by zdech.
Pak ale sluníčko
vylezlo na nebe,
ten kluk se oklepal,
kouknul se na tebe.
A pak se nadechnul,
šťěstím se rozesmál,
láska je perfektní
a svět se točí dál.

Romek

Petr Mušák byl mladý začínající malíř a jako většina mladých lidí měl pár dobrých kamarádů, kteří za ním sem tam přišli i do ateliéru. Při jednom takovém setkání byla uzavřena sázka. Jeden z Petrových známých, tuším, že se jmenoval Jirka, prohlásil, že Petr sice pěkně maluje, ale nemalovat lesní zátíší, na kterém by nebyl vidět zásah člověka, to že nedokáže. Petr netuše zradu a jako správné městske dítě nekraje přírodu dál než ve Stromovce, uzavřel sázku, že takový obraz nemaluje. Přátelé sepsali podmínky sázky na papír, dohodli se, že Petr si nesmí na obraze nic přikrášlit a že oni se potom půjdou podívat na místo, které namaloval.

Možná, že by se Petrovi takový obraz podařilo namalovat. Možná. Jenže on sám si zvolil krátkou dobu dvou týdnů, kterou jeho kamarádi prodloužili po dlouhém dohadování o jednoduchosti či složitosti úkolu na tři týdny. Po celou tuto dobu Petra v Praze nikdo nespapřil. Přesně za tři týdny zazvonili kamarádi u dveří Petrova ateliéru, ale nikdo jim neotvíral. Už chtěli odejít, když se po schodech přihnal Petr. Byl na něho žalostný pohled. Byl otrhaný, špinavý a jistě se za ty tři týdny ani nechočil, takže jej kamarádi nemohli nejdříve ani poznat. V jedné ruce třimál desky na výkresy a v druhé rozlámaný malířský stojan. Beze slova otevřel dveře ateliéru a rychle se vrhl ke skříní. Vyštrachal láhev vodky a notně si přihmul. Pak se otočil ke stolu a hodil na něj desky se slovy: "Sázku jsem prohrál. Tohle je výsledek. V okolí Prahy takový kousek lesa není. Na prohlédávání lesů celého Československa mi nezbyl čas.."

Kamarádi se vrhli k deskám, aby viděli výsledek Petrovy snahy. Zůstali však překvapením stát celí zkoprnělí. V deskách ležela přihláška do Českého svazu ochránců přírody !

Otázky

Ráno po jaderné katastrofě...
Proboha, lidi, kam jste se ztratili?
Bloudím osleplá bílou tmou.
Tamhle někde byl můj dozov,
nebo to bylo tamhle,
nebo...?

Tupé nárazy do stěn
a další marné pokusy.
Plíce lapají zoufale kyslík,
celé tělo vnímá tíživé ticho.
Ústa se rozevírají k výkřiku:
Co se stalo ? Kam jít ?
Kde jste, lidi ?
Já chci žít !!!
Ale...chybí ten, kdo by odpovídal.
Ne, nechci ! Lidi, ozvěte se !
Vždyť to je šílenství...!
Co bude teď dál ? ! ? ...

/...na celém území severních Čech
budou převládat husté mlhy, které
se během dne rozplynou. Přejeme
vám hezké prožití dnešního dne.../

...a ještě jedna z Fantastických bajek
Ambrose Gwinnetta Bierce

Žába tyran

Ke zmiži, která pozřela žabu, přijde
přírodovědec s holí.

"Můj osvoboditeli," řekne zmiže, jak
jen nejzřetelněji může, "přicházíš v pra-
vou chvíli. Vidíš, jak si mě ten tyran cpe
do úst bez jakéhokoliv důvodu."

"Paní," řekne přírodovědec, "potřebuji
zmiži kůži do své sbírky, ale kdybyste
mi to neobjasnila, nerušil bych vás, protože
jsem byl přesvědčen, že večeříte...."

ze srbochorvatštiny pro vás
přeložil Standa Kubík

AGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGBAGB

:::::z nových knih:::::

Nové nápady milovníka zvířat - Jaroslav Boček

Lví a královská čili o vlivu literatury

Jeden malý lvíček byl vášnivým čtenářem knížek. Přečetl pohádky Boženy Němcové, Karla Jaromíra Erbena i Hanse Christiana Andersena, Ezopovy Bajky, Robinsona Crusoe, Gulliverovy cesty i Dona Quiota v úpravě pro děti. O tom všem, co přečetl, také přemýšlel. A jednou mu to už nedalo a zašel za tatínkem. "Tati, zeptal se, "ty jsi král?" "Králí?" zívá starý lev a odložil rozečtené noviny, "no, říká se to, ale myslí se to jen tak obrazně." "Co je to obrazně?" nechápe malý lvíček. "To je jako podobenství, jako že je to pravda a zároveň to pravda není." "Hm," zavrtěl hlavou malý lvíček, "tomuhle nerozumím. Znamená to tedy, že jsi král nebo že nejsi král?"

"To je tak," vysvětloval starý lev a začal skládat noviny, protože viděl, že z odpoledního počtání nic nebude, "lidé o lvech říkají, že jsou králi zvířat, protože jsou ze všech nejsilnější a nejmučnější, což tedy je pravda, ale že by nám patřilo nějaké království, to už zase pravda není, ačkoliv revír máme přesně ohraničený a běda nějakému cizímu lvu, kdyby do něj vkročil." "To bys svlekl věrné rytíře a vyhlásil mu válku?" zeptal se dychtivě lvíček. "Ale, jakoupak válku," mávl tlapou starý, "vyřídil bych si to s ním hned a bez ceremonií?" "V osobním souboji?" "No, když tomu tak chceš říkat, pak tedy v osobním souboji." "Ano, tak to králové dělají," řekl dojatě lvíček, chvíli uvažoval a pak se zase zeptal: "A tati, když ty jsi král, tak já jsem princ?" "To souhlasí," přikývl neochotně starý, kterému se přece jenom více chtělo přečíst si noviny než proklábat odpoledne se zvědavým potomkem. "Hurá, já jsem princ, já jsem princ," začal malý lvíček nadšeně poskakovat po jedné noze. A pak z radosti

udělal kotrmelec a potom ještě jeden. Když se dost vydováděl, vrátil se k otci. "Hele, tati," řekl, "když jsem princ, tak bych si měl co nejdřív vydobýt nějakou princeznu." "Co to povídáš za hlouposti?" podivil se starý lev, kterému stále vyrušování z novín šlo na nervy, "jakoupak princeznu?" "Nějakou krásnou princeznu. Princ Bajaja si vydobyl princeznu, princ Krasomil si vydobyl princeznu a ten princ, co dělal pasáčka vepřů, také. Takže si myslím, že i já bych si měl co nejdřív vydobýt princeznu, když jsem princ." "A co s ní budeš dělat?" "Ožením se s ní a budu se starat, aby náš královský rod nevyhynul. To je přece normaálka, tati." "Podívejme se na kluka!" rozčílil se starý lev teď už doopravdy a mrskl novinami vedle křesla, "on by se chtěl ženit! A starat se, aby rod nevyhynul! O tom přece nemáš nic vědět. Na takové věci jsi moc a moc malý. Ty si máš ještě nyslet, že děti nosí čáp. To je z toho, že pořád ležíš v knížkách a kaziš si oči. Raději se starej, aby ses pořádně učil, měl dobrý prospěch v běhu, ve skoku dalekém i vysokém a v úderu tlapou!" "Já jsem si tu dvojku ze skoku dalekého včera opravil," hlásil rychle lvíček, aby otce uklidnil, ale na toho zpráva neudělala patřičný dojem. "Máme tě rozmazluje, tak to je," řval, "a ty pak myslíš na hlouposti. Měj rozum. O ženění nemůžeš uvažovat dřív než po maturitě. Až z tebe něco bude." "Takže si dřív nemohu vydobýt princeznu, i když jsem princ?" "Dřív rozhodne ne!" "Ty mě udivuješ, tati," filozofoval malý, "já jsem přečetl hodně pohádek, ale nikde nebylo psáno, že by nějaký princ musel dělat maturitu. Princ Bajaja ji nedělal, princ Krasomil také ne a ten princ, co byl pasáčkem vepřů, rovněž ne, alespoň o tom v knížce není ani zmínka. A maturita je snad tak důležitá, že kdyby ji dělala, tak by to tam bylo. Ty se určitě mylíš, tati. Maturitu musí dělat obyčejná zvířata a obyčejní lidé, ale my, kteří jsme královské krve, něco takového nemáme zapotřebí." Starý lev měl na jedinou dojem, že něco zanedbal na synkově výchově.

JASNÝ DŮKAZ

Nepozorný volek vrazí do stračeny.

"Promiň, kravko, chybu udělá i přeučeny."

"Přeučeny?" posmívá se kráva.

"To se volům taky někdy stává?"

"Tehle názor, "bučí vůl, "hned změň!

Člověk vyzvedl mě na svou úroveň,

jen se přesvědč sama svými zraky,

tady napsal a tam na zeď taky:

FRANTO ? KDE SES TOULAL, TY VOLE,

PROČ JSI DNESKA NEBYL VE ŠKOLE?

Je to důkaz jasný jako nebe,

že mě lidé řadí vedle sebe."

oo

POZDĚ BYCHA HONIT !

"Je mi strašně líto této hezké louky.

Kde jsou pampelišky, blatouchy

a sedmikrásy,

jak jsi mohl zničit tolik krásy?"

rozteskní se roháč, obr mezi brouky.

"Všude vidím krtiny a díry,
ty jsi hrozný vandal, neznáš v ničem míry!"

"Je to ještě horší, než jsem tušil,"
povzdechne si krtek, milý, kulačoučký.

"Ale všiml by sis vůbec krásné loučky,
kdybych jí byl takhle nezpustošil?"

Nestává se často, co ta bajka líčí,
že poznáme krásu, teprve když se zničí?

oo

PRACUJ, NEBO Z KOLA VEN !

"Co vlastně ~~km~~ chcete, jsem připravený
k práci,"

brání se vrabec, když ho kritizují ptáci,
že více mluví, nežli dělá.

Všichni se zlobí, nejvíc včela:

"Tys k práci vždy jen připraven,
ale my pilně pracujeme.

Od tebe, vrabče, totéž chceme,
anebo musíš z kola ven!"

oo

z knih Miroslava Kapka - Hříšná kopa
a Kopa plná trnů pro vás vybírala

Lenka

OF BOB DYLAN
Johny Cash

-Báseň na Boba Dylana

Tady jsou ti kdož se neopíčí
prostě ti co nemůžou švindlovat
Ale jsou to Oni kdo soutěží s časem
o další dodávky světla
do vínku originality

Oni vědí že napodobovat život to je výsměch
A že imitovat smrt je krádež
Jsou to Oni zcela určitě sami sebou
Stejně jako prameny vody na louce
jako hvězdy jako hory

Každý je úplný a smysluplný
a každý připomíná světlo hvězd
Každý paprsek světla zmizí jednou provždy
aby uvolnil dráhu jinému paprsku
A nový paprsek jako vodní proud
Je úplný v sobě naplněný tekoucí
Takové jsou duše hvězd

a jejich slova práce a písně
Jako silné záblesky

kužele světla vybuchující z diamantů

Tak kde jsou ty vaše hory
o které zápasí každý muž?

Ten muž dokáže rýmovat tikot času
břeh bolestí za rozumem

A slučuje dobrotu chlapů a špatnost chlapů

On pocítí pěst lži a lásku pravdy

Sloučí plížení šneka se světelnou rychlostí
bolest ponížení a konec přítele

a konec konce

Ví co chce a je si vědom co o něm říkají

Jak dlouho vydržet a jak silně držet

Jak moc vydržet ty řeči

A ví plodí obrazy láme a nastupuje
dokáže zahojit ránu

Já můžu říct že to vím

To je pravé peklo básníka

A ještě mnoho dalších věcí

A ještě mnoho dalších věcí

/přeložil Martin - Mauglí/

Nejčtenější scriptum horníků a geologů
aneb PIVNÍ ZÁKON

díl I.

Zpravidla jedenkrát za pět let vydává Vysoká škola báňská v Ostravě dvě útlé knížečky.

"Písňě havířů" a "Pivní zákon". Obě scripta mají úzký vztah k nejstarším tradicím stavu hornického, k tzv. šachťákům.

Co to vlastně šachťák je?

Šachťák neboli hornický večer jest recesí, kde se schází příslušná obec hornická v hojném počtu. Pravidla k udržení pořádku a povznesení nálady nazývají se "Pivní zákon" a jsou věkem natolik omšelá, že nemůžeme vlastně zjistit, kde a kdy vznikala. Poprvé oficiálně sepsána byla dne 18. února 1915 v Příbrami.

Určují zejména členy a funkcionáře tablice šachťáku: presidium, adláty, nadlišáka, kontraria, kantora, hosty, semestry a semestriky/lišáky a lišky/, fuxe a fuxie. Dále určují jejich oslovení: slavné vysoké a neomylné presidium, slavné vysoké a čestné presidium, slavný a vysoký nadlišák, slavné kontrarium, slavný kantor a slavný a vysoký adlát. Dále "Pivní zákon" shrnuje pravomoci a práva, umístění ke stálům atd. Ale můžete tu také nalézt prohrěšky a tresty za ně - sílení /543-48/.

Nemá ale význam zabíhat do juristických detailů zmíněného zákona, lépe bude, když se podíváme přímo na jeden ze šachťáků, které jsou naší Alma mater pravidelně pořádány.

Ale o tom až příště.

Martin

/Kdo by měl zájem o podrobné studium "Pivního zákona," přihlaste se přímo u Martina Vávry nebo v "redakci"/.

Dopis poslední

Petr Cincibuch

Tento autentický dopis napsala
devítiletá dívka vedle
sedící spolužačce, neboť obsah nesnesl
slova nahlas.

On řekl: Já jsem do někoho zabouchlejš.

A já jsem mu napsala: Do koho?

A on mi odepsal: Do Aleny ani
do Drahuřky ne.

A já jsem napsala: Tak do koho?

A on napsal: To si domysli.

A já jsem napsala: Já sě to
neumím domyslet.

A on napsal: To nejde napsat.

A já jsem napsala: Proč by to nešlo.

A on napsal: Já se bojím.

A já jsem napsala: Napiš
prosím tě jméno.

A on napsal: Simona.

A já jsem napsala: Simon je
na světě mnoho,
jak mám vědět, jakou máš rád.

A on napsal: Simona Votrubová.

A pak řekl, že neví, jestli to napsal dobře.

A já jsem řekla, že ano.

Posílám ti tento autentický dopis jako
řádky poslední,
neboť gigantická pravěčnost lásky v nich
vyráží dech i pero.

Čti je několikrát,
slova Evy Adamovi.
Slova jak sázené hvězdy.

Lidi, bude opět Brontosauří mizléda!!!!
Termíny: 19.7.-2.8. a 2.8.-16.8.1986.
Zájemci, hlase se /pokud jste tak již ne-
učinili/ co nejdříve u Standy nebo Lenky !
Jen tak vám můžeme zaručit účast !

TSUNAMI - zpravodaj TSUNamy

ročník III., číslo 2

odpovědná redaktorka:

Lenka /Alena Tučimová, Zahradní 218,

43151 Klášterec nad Ohří, tel. 935765/

veškeré příspěvky, názory i kritiky zasí-
lejte na její adresu

nevýžádané příspěvky se nevracejí

uzávěrka dalšího čísla 30.4.1986

toto číslo bylo vydáno 7.3.1986

/adresa Standy: Standa Kubík, Lublinská 577,

Praha 8 - Troja, 18100/